ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 28. júla 2011 *

Vo veci C-554/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberlandesgericht Stuttgart (Nemecko) zo 17. decembra 2009 a doručený Súdnemu dvoru 31. decembra 2009, ktorý súvisí s priestupkovým konaním proti

Andreasovi Michaelovi Seegerovi,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia J.-J. Kasel, A. Borg Barthet, E. Levits a M. Berger (spravodajkyňa),

generálny advokát: P. Cruz Villalón,
tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— A. M. Seeger, v zastúpení: H.-J. Rieder, Rechtsanwalt,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Hathaway, splnomocnený zástupca,

— Európska komisia, v zastúpení: N. Yerrell a F. W. Bulst, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 13 ods. 1 písm. d) druhej zarážky nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85 (Ú. v. EÚ L 102, s. 1).

2 Tento návrh bol podaný v rámci priestupkového konania vedeného proti A. M. Seegerovi pre porušenie povinností vyplývajúcich z článku 3 ods. 1 prvej vety a článku 15 ods. 7 nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 z 20. decembra 1985 o záznamovom zariadení v cestnej doprave (Ú. v. ES L 370, s. 8; Mim. vyd. 07/001, s. 227), zmenené a doplnené nariadením č. 561/2006 (ďalej len „nariadenie č. 3821/85“).

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 3 nariadenia č. 3821/85 stanovuje:

„1. Záznamové zariadenie sa inštaluje a použije vo vozidlách evidovaných v členskom štáte, ktoré sa používajú na cestnú osobnú a nákladnú dopravu, okrem vozidiel uvedených v článku 3 nariadenia (ES) č. 561/2006. …

2. Členské štáty môžu vyňať vozidlá uvedené v článku 13 ods. 1 a ods. 3 nariadenia (ES) č. 561/2006 z rozsahu uplatňovania tohto nariadenia.

…“

4 Článok 15 ods. 7 nariadenia č. 3821/85 znie:

„7. a) Ak vodič vedie vozidlo vybavené záznamovým zariadením podľa prílohy I, musí, kedykoľvek o to inšpekčný úradník požiada, predložiť:

i) záznamové listy za bežný týždeň a listy použité vodičom v predchádzajúcich 15 dňoch;

…

Od 1. januára 2008 sa však budú doby uvedené v bodoch i) a iii) vzťahovať na bežný deň a predchádzajúcich 28 dní.

…“

5 Článok 1 nariadenia č. 561/2006 stanovuje:

„Toto nariadenie stanovuje pravidlá o časoch jazdy, prestávkach a dobách odpočinku vodičov, pôsobiacich v cestnej nákladnej i osobnej doprave, s cieľom harmonizovať podmienky hospodárskej súťaže medzi druhmi vnútrozemskej dopravy, a to najmä vzhľadom na odvetvie cestnej dopravy, zlepšiť pracovné podmienky a bezpečnosť na cestách. Cieľom tohto nariadenia je tiež podporovať lepšie monitorovanie a postup zabezpečenia dodržiavania predpisov členskými štátmi a vylepšené pracovné postupy v odvetví cestnej dopravy.“

6 Článok 2 ods. 1 uvedeného nariadenia znie:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje na cestnú dopravu:

a) tovaru, kde maximálna prípustná hmotnosť vozidla vrátane každého prívesu alebo návesu je vyššia ako 3,5 tony, alebo

b) osôb…“

7 Článok 3 tohto nariadenia stanovuje:

„Toto nariadenie sa nevzťahuje na cestnú dopravu vykonávanú:

…

h) vozidlami alebo jazdnými súpravami s maximálnou prípustnou hmotnosťou nepresahujúcou 7,5 tony, používanými na nekomerčnú nákladnú dopravu;

…“

8 Článok 13 ods. 1 nariadenia č. 561/2006 stanovuje:

„Ak tým nebudú dotknuté ciele stanovené v článku 1, môže každý členský štát na svojom vlastnom území alebo so súhlasom dotknutých štátov na území iného členského štátu udeliť výnimky a tieto výnimky individuálne podmieniť, z článkov 5 až 9, ktoré sa vzťahujú na dopravu:

…

d) vozidlami alebo jazdnými súpravami s maximálnou prípustnou hmotnosťou nepresahujúcou 7,5 tony, ktoré používajú:

…

— na prepravu materiálu, zariadení alebo strojov, ktoré vodič používa počas svojej práce.

Tieto vozidlá sa používajú iba v okruhu 50 kilometrov od základne podniku a pod podmienkou, že vedenie vozidla nepredstavuje hlavnú činnosť vodiča.

…“

Vnútroštátne právo

9 § 8 zákona o mobilných zamestnancoch v cestnej doprave (Fahrpersonalgesetz) z 19. februára 1987 (BGBl. 1987 I, s. 640) v znení zákona zo 6. júla 2007 (BGBl. 2007 I, s. 1270, ďalej len „FPG“) stanovuje:

„1. Priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne alebo z nedbanlivosti

(1) ako podnikateľ…

(2) ako vodič…

a) poruší právne nariadenie podľa…

b) poruší ustanovenie nariadenia… (EHS) č. 3821/85…

…

(3) ako vlastník vozidla…

2. Za priestupok možno v prípadoch odseku 1 bodov 1 a 3 uložiť pokutu až do výšky 15 000 eur, v ostatných prípadoch pokutu až do výšky 5 000 eur.“

10 § 18 vyhlášky k zákonu o mobilných zamestnancoch v cestnej doprave (Fahrpersonalverordnung) z 27. júna 2005 (BGBl. 2005 I, s. 182) v znení nariadenia z 22. januára 2008 (BGBl. 2008 I, s. 54, ďalej len „FPV“) stanovuje:

„1. Podľa článku 13 ods. 1 nariadenia (ES) č. 561/2006 a článku 3 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 3821/85 sú v rozsahu pôsobnosti [FPG] vylúčené z uplatnenia článkov 5 až 9 nariadenia (ES) č. 561/2006 a z uplatnenia nariadenia (EHS) č. 3821/85 tieto kategórie vozidiel:

…

(4) Vozidlá alebo jazdné súpravy s maximálnou prípustnou hmotnosťou nepresahujúcou 7,5 tony, ktoré sa používajú v okruhu 50 kilometrov od základne podniku

…

b) na prepravu materiálu, zariadení alebo strojov, ktoré vodič potrebuje pri výkone svojej pracovnej činnosti, napr. vozidlá so špeciálnym zariadením určeným na tento účel, ktoré slúžia ako predajné vozidlá na verejných trhoch alebo na ambulantný predaj,

ak riadenie vozidla nie je hlavnou činnosťou vodiča.

…“

11 § 23 FPV stanovuje:

„1. Priestupku v zmysle § 8 ods. 1 bodu 1 písm. b) [FPG] sa dopustí ten, kto ako podnikateľ…

2. Priestupku v zmysle § 8 ods. 1 bodu 2 písm. b) [FPG] sa dopustí ten, kto ako vodič poruší nariadenie (EHS) č. 3821/85, pričom úmyselne alebo z nedbanlivosti

(1) v rozpore s článkom 3 ods. 1 prvou vetou nepoužije záznamové zariadenie,

…

(11) v rozpore s článkom 15 ods. 7 písm. a) alebo b) nepredloží alebo včas nepredloží záznamový list, kartu vodiča, výtlačok alebo ručný záznam,

…“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

12 A. M. Seeger je vlastníkom obchodu s vínom a nápojmi v Stuttgarte (Nemecko) a svojim zákazníkom ponúka dodávku tovaru domov. Priemerne raz za týždeň zásobuje v okruhu maximálne 10 až 15 kilometrov približne 30 až 40 zákazníkov. Dotknutá osoba na túto činnosť zamestnáva jedného zamestnanca.

13 Dňa 3. marca 2008 A. M. Seeger viedol svoje nákladné motorové vozidlo s prípustnou celkovou hmotnosťou 7,49 tony na území obce Esslingen-am-Neckar (Nemecko), približne 15 kilometrov od Stuttgartu, pričom nepoužíval inštalované záznamové zariadenie v súlade s nariadením č. 3821/85. Nevložil do zariadenia záznamový list a nevedel úradníkovi, ktorý ho zastavil, predložiť ani záznamové listy za predchádzajúcich 28 dní.

14 Vo vozidle A. M. Seegera sa nachádzali prázdne obaly, konkrétne prázdne fľaše na nápoje, ktoré chcel vrátiť dodávateľovi sídliacemu v Esslingen-am-Neckare. Samotné prázdne obaly nepochádzali z osobnej spotreby dotknutého, ale z jeho obchodnej činnosti.

15 Amtsgericht Stuttgart v tom videl dva priestupky, a to porušenie § 8 ods. 1 bodu 2 písm. b) FPG a § 23 ods. 2 bodu 11 FPV, a rozsudkom zo 17. marca 2009 uložil A. M. Seegerovi pokutu vo výške 200 eur.

16 Uvedený súd dospel k záveru, že vedenie vozidla A. M. Seegerom nepredstavuje jeho hlavnú činnosť, ktorá sa uskutočňuje v jeho obchode, v ktorom najmä prijíma a obsluhuje zákazníkov, pretože dodávka tovaru domov je len doplnková služba vykonávaná raz týždenne. Ten istý súd uviedol, že doprava spojená s nákupom nápojov a spiatočná preprava prázdnych obalov sa neuskutočňujú každý deň a časovo sú jednoznačne menej náročné ako predaj v obchode.

17 Amtsgericht Stuttgart odmietol uplatnenie výnimky stanovenej v § 18 ods. 1 bode 4 písm. b) FPV z dôvodu, že prepravované prázdne obaly nie sú „materiálom“ v zmysle uvedeného ustanovenia, pretože nie sú nijako ďalej spracovávané, ale musia sa považovať za tovar určený na predaj.

18 A. M. Seeger sa proti rozsudku zo 17. marca 2009 odvolal na Oberlandesgericht Stuttgart, pričom v tomto odvolaní tvrdil, že predmet nariadenia č. 561/2006, ktorým je bezpečnosť na cestách a harmonizácia podmienok hospodárskej súťaže, nebránia v danom prípade extenzívnemu výkladu pojmu „materiál“ uvedenému v článku 13 ods. 1 písm. d) druhej zarážke tohto nariadenia.

19 Prokuratúra v Stuttgarte navrhla prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania, keďže otázku, či predmetný pojem materiál sa vzťahuje aj na fľaše na nápoje a prázdne obaly obchodníka s nápojmi, treba rozhodnúť s ohľadom na právo Únie.

20 Oberlandesgericht Stuttgart v tejto súvislosti zdôraznil, že zatiaľ sa Súdny dvor zaoberal otázkou, ako sa má vykladať pojem „materiál“ v zmysle článku 13 ods. 1 písm. g) nariadenia Rady (EHS) č. 3820/85 z 20. decembra 1985 o zosúlaďovaní niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy (Ú. v. ES L 370, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 45), ktoré bolo zrušené a nahradené nariadením č. 561/2006 s účinnosťou od 11. apríla 2007, len vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok zo 17. marca 2005, Raemdonck a Raemdonck-Janssens (C-128/04, Zb. s. I-2445). Uvedený súd sa domnieva, že vzhľadom na znenie, súvislosti a cieľ tohto ustanovenia, ktoré bolo prebrané aj článkom 13 ods. 1 písm. d) druhou zarážkou nariadenia č. 561/2006, nemožno z daného rozsudku jasne vyvodiť, či pod pojem „materiál“ v zmysle uvedeného ustanovenia patria aj prázdne fľaše, t. j. obalový materiál obchodníka s nápojmi.

21 Podľa vnútroštátneho súdu svedčí v prospech takého extenzívneho výkladu vnútroštátna judikatúra, ako aj doktrína. Oberlandesgericht Stuttgart uvádza, že obalový materiál však nesúvisí s činnosťou obchodníka s vínom a nápojmi tým spôsobom, aby sa prostredníctvom tohto predmetu poskytovala služba, ako to bolo pri stavebnom materiáli alebo zariadeniach v prípade, v ktorom bol vyhlásený už citovaný rozsudok Raemdonck a Raemdonck-Janssens. Rovnako ani vykonaná doprava, o ktorú ide vo veci samej, nie je v rozpore s cieľmi sledovanými nariadením č. 561/2006.

22 Oberlandesgericht Stuttgart rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa pojem ‚materiál' uvedený v článku 13 [ods. 1] písm. d) druhej zarážke nariadenia… č. 561/2006… vykladať v tom zmysle, že zahŕňa aj obalový materiál, ako napr. prázdne fľaše prepravované obchodníkom s vínom a nápojmi, ktorý prevádzkuje predajňu a ktorý jedenkrát do týždňa zásobuje svojich zákazníkov a pritom zbiera prázdne obaly, aby ich odviezol veľkoobchodníkovi?"

O prejudiciálnej otázke

23 Aby bolo možné odpovedať na túto otázku, treba najskôr uviesť, že výkladom pojmu „materiál" uvedenému v článku 13 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 3820/85 sa už Súdny dvor zaoberal v už citovanom rozsudku Raemdonck a Raemdonck-Janssens.

24 Keďže nariadenie č. 561/2006 neprinieslo nijaké podstatné zmeny s ohľadom na podmienky, ktorým podlieha výnimka stanovená v článku 13 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 3820/85, okrem dodatočnej podmienky, že maximálna prípustná hmotnosť vozidla nepresahuje 7,5 tony, a spresnenia, že vodič môže prevážať aj „stroje", ktoré používa pri výkone svojej práce, výklad pojmu „materiál" uvedený v už citovanom rozsudku Raemdonck a Raemdonck-Janssens sa môže uplatniť na pojem „materiál" uvedený v článku 13 ods. 1 písm. d) druhej zarážke nariadenia č. 561/2006.

25 Z citovaného rozsudku vyplýva, že pojem materiál treba chápať v širšom zmysle ako pojem zariadenia, pretože pojem materiál sa vzťahuje aj na veci, ktoré sú potrebné alebo sa používajú pri výkone povolania vodiča daného vozidla, a môže teda zahŕňať zložky konečného výrobku, ktorý sa vyhotoví, alebo prác, ktoré sa pomocou tohto materiálu vykonajú. Z toho vyplýva, že materiál sa má použiť alebo je potrebný na vyhotovenie, zmenu či prerobenie inej veci a nie je dopravovaný len preto, aby bol dodaný, predaný alebo zneškodnený. Keďže materiál podlieha postupu ďalšieho spracovania, nepredstavuje tovar, ktorý je určený na to, aby ho používateľ predával.

26 V tejto súvislosti treba uviesť, že obchodník s vínom a nápojmi, akým je A. M. Seeger, len prepravuje prázdne fľaše. Tie totiž nepredstavujú veci potrebné pri výkone jeho hlavnej činnosti, ako to správne uviedli vláda Spojeného kráľovstva a Európska komisia vo svojich pripomienkach. Prázdne fľaše, ktoré prepravoval A. M. Seeger, nie sú spracované ani prerobené, nepridávajú sa k inému výrobku ani sa nepoužívajú pri výkone určitej činnosti. Nie sú nevyhnutné ako súčasti, suroviny alebo zložky pre akýkoľvek tovar vyrábaný takým obchodníkom alebo pre práce, ktoré vykonáva. Napokon nepredstavujú prístroje ani nástroje potrebné na výrobu akéhokoľvek výrobku.

27 Navyše, hoci je pravda, že prázdne fľaše, o ktoré ide vo veci samej, sú používané na obchodné účely a A. M. Seegal nemá vzhľadom na všetky okolnosti z hľadiska rentability, čiže zjavne subjektívne dôvody, inú možnosť, ako ich sám zbierať od svojich zákazníkov, táto okolnosť však nemôže sama osebe stačiť na to, aby znamenala, že sa na dané fľaše vzťahuje objektívny pojem „materiál" v zmysle článku 13 ods. 1 písm. d) druhej zarážky nariadenia č. 561/2006.

28 Daný výklad pojmu „materiál" potvrdzuje aj systematický výklad všetkých výnimiek uvedených v článku 13 ods. 1 nariadenia č. 561/2006.

29 Toto ustanovenie stanovuje výnimky z článkov 5 až 9 daného nariadenia najmä pre vozidlá používané na zber mlieka z fariem a spätnú prepravu nádob na mlieko alebo pre vozidlá používané pri zbere a odvoze domového odpadu a likvidácie odpadu.

30 V tejto súvislosti treba uviesť, že výklad pojmu materiál, ktorý navrhuje A. M. Seeger, sa vzťahuje aj na prázdne obaly a nádoby v tom zmysle, že zahŕňa aj konkrétne vyššie uvedené výnimky, ktoré sa stávajú vo veľkej časti alebo v celom rozsahu bezpredmetné. Ak by normotvorca Únie chcel vytvoriť všeobecnú výnimku pre všetky vozidlá prepravujúce veci, ktoré slúžia pri výkone povolania, článok 13 ods. 1 nariadenia č. 561/2006 by neobmedzoval výnimku, ktorú stanovuje, len na konkrétne kategórie prepravovaných vecí, ale by jednoducho odkazoval na predmety, ktoré slúžia pri výkone povolania.

31 Okrem toho by výklad pojmu materiál, ktorý navrhuje A. M. Seeger, viedol k sťaženiu či nemožnosti odlíšiť ho od pojmu tovar, ako je opakovane použitý v nariadení č. 561/2006, predovšetkým v článku 2 ods. 1 písm. a), článku 4 písm. a) a článku 10 ods. 1 tohto nariadenia.

32 Uplatnenie výnimky stanovenej v článku 13 ods. 1 písm. d) druhej zarážke nariadenia č. 561/2006 totiž závisí predovšetkým od druhu prepravovaného tovaru a netýka sa všetkých druhov tovaru, aj keby ostatné podmienky stanovené v tomto ustanovení boli splnené. Výrazy „materiál", „zariadenia" a „stroje" teda bezpodmienečne označujú len tú časť tovarov, ktorých preprava patrí do pôsobnosti tohto nariadenia. Z toho vyplýva, že tovary, s ktorými sa v pravom zmysle slova obchoduje, sú týmto obmedzením vylúčené rovnako ako tovary, ktoré sú len prevážané z jedného miesta na druhé bez toho, aby boli prerobené, spracované alebo použité pri výkone podnikateľskej činnosti. Pojem materiál by v opačnom prípade neumožňoval obmedziť uplatnenie výnimiek stanovených v článku 13 ods. 1 daného nariadenia podľa prevážaných tovarov, čím by sa zmazala akákoľvek odlišnosť medzi pojmami materiál a tovar.

33 Navyše treba tiež pripomenúť, že podmienky uplatnenia článku 13 ods. 1 písm. d) druhej zarážky nariadenia č. 561/2006 treba vykladať doslovne, lebo toto ustanovenie predstavuje výnimku z článkov 5 až 9 daného nariadenia.

34 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ak by bol výklad pojmu materiál, ktorý navrhuje A. M. Seeger, prijatý, výnimka stanovená v článku 13 ods. 1 písm. d) druhej zarážke nariadenia č. 561/2006 by sa v zásade rozšírila na všetky veci používané pri výkone povolania, čím by sa narušili ciele sledované týmto nariadením, t. j. zlepšenie pracovných podmienok pracovníkov v odvetví cestnej dopravy, ako aj zvýšenie bezpečnosti na cestách.

35 Taký výklad by okrem toho bol v rozpore s požiadavkou stanovenou v článku 13 ods. 1 daného nariadenia, pretože by viedol k tomu, že na jednej strane by pracovným podmienkam veľkej časti vodičov už nebola poskytnutá taká ochrana, ako vyplýva z nariadenia č. 561/2006.

36 Dôsledkom takého rozšírenia výnimky stanovenej v článku 13 ods. 1 písm. d) druhej zarážke nariadenia č. 561/2006 by na druhej strane bolo, že veľmi veľa vozidiel by mohli viesť vodiči, ktorí by beztrestne mohli riadiť vozidlo niekoľko hodín bez odpočinku, čo by mohlo vážne narušiť cieľ, ktorým je zvýšenie bezpečnosti na cestách.

37 V tejto súvislosti treba tiež uviesť, že nariadenie č. 561/2006 sa podľa svojho článku 1 druhej vety snaží najmä o podporovanie lepšieho zabezpečenia dodržiavania predpisov členskými štátmi v odvetví cestnej dopravy a podľa svojho odôvodnenia č. 4 o stanovenie „jednoznačnejších a jednoduchších pravidiel, ktoré budú ľahšie pochopiteľné, vykladané a uplatniteľné v odvetví cestnej dopravy a orgánmi zabezpečujúcimi ich dodržiavanie“.

38 Rozšírenie výnimky stanovenej v článku 13 ods. 1 písm. d) druhej zarážke nariadenia č. 561/2006 môže teda viesť k neistote v odvetví cestnej dopravy, ako aj pri uplatňovaní pravidiel v tomto odvetví príslušnými verejnými orgánmi, a môže spôsobiť problémy pri výklade, uplatňovaní, výkone a kontrole daných pravidiel. To by nebolo len v rozpore s cieľmi uvedenými v predchádzajúcom bode, ale by to mohlo sťažiť dosiahnutie cieľa účinného a jednotného uplatňovania pravidiel o dodržiavaní času jazdy a prestávok na odpočinok, ktorý vyplýva z odôvodnenia č. 13 daného nariadenia.

39 Napokon nemožno prijať ani tvrdenie predložené A. M. Seegerom, ktoré sa zakladá na povinnosti – vyplývajúcej z vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa obalov, ktorej cieľom je ochrana životného prostredia používaním opätovne naplniteľných fliaš a podľa ktorej sa zálohujú fľaše niektorých druhov nápojov – zapojiť sa do systému zberu prázdnych fliaš, takže preprava prázdnych fliaš je nevyhnutná na výkon jeho podnikateľskej činnosti.

40 V tejto súvislosti treba uviesť, že aj keby vnútroštátna právna úprava upravovala povinnosť v oblasti ochrany životného prostredia založenú na povinnosti prebratej zo smernice, táto povinnosť nestačí na to, aby mohla znamenať, že na prázdne fľaše prevážané obchodníkom s vínom a nápojmi sa vzťahuje pojem „materiál" v zmysle článku 13 ods. 1 písm. d) druhej zarážky nariadenia č. 561/2006. Navyše s uvedeným tvrdením by sa dalo súhlasiť iba vtedy, keby A. M. Seeger prevážal výlučne zálohované fľaše, čo zo spisu predloženému Súdnemu dvoru nevyplýva.

41 Vzhľadom na vyššie uvedené je na položenú otázku potrebné odpovedať tak, že pojem „materiál" uvedený v článku 13 ods. 1 písm. d) druhej zarážke nariadenia č. 561/2006 sa má vykladať v tom zmysle, že nezahŕňa obalový materiál, ako napr. prázdne fľaše prepravované obchodníkom s vínom a nápojmi, ktorý prevádzkuje predajňu a raz do týždňa zásobuje svojich zákazníkov, pričom zbiera prázdne obaly, aby ich odviezol veľkoobchodníkovi.

O trovách

42 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Pojem „materiál" uvedený v článku 13 ods. 1 písm. d) druhej zarážke nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej

dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85, sa má vykladať v tom zmysle, že nezahŕňa obalový materiál, ako napr. prázdne fľaše prepravované obchodníkom s vínom a nápojmi, ktorý prevádzkuje predajňu a raz do týždňa zásobuje svojich zákazníkov, pričom zbiera prázdne obaly, aby ich odviezol veľkoobchodníkovi.

Podpisy